

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Io. Freinshemii Commentarii in libros svperstites Q. Cvrtii Rvfi

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 1

urn:nbn:de:bsz:31-103771

describit Athenæus 5, 7. de Bacchi triumpho vide & Pontan. progymnasm. 4, 29. Porro locum Curtii, sublatis duabus nothis vocibus, statim imitari, sic constituo: *emulatus non gloriam solum &c. sed etiam famam (sive &c. lusus) animo s. h. f. elato, vicor p. 9. i. e. floribus coronisque sterni iubet. ut verbum iubet referatur ad participium emulatus.*

BACCHANTIUM LUSVS) Polyænus 1, 1, 1. haud absurde, omnia Bacchi orgia stratagemata fuisse asserit.

9, 10, 25. **FLORIBVS CORONISQVE**) Dictum supr. ad 5, 1, 20. *Ælian. Var. 9, 8. Dionysius iunior in Locrensium urbem veniens &c. maximas civitatis domus occupavit, easque rosas, serpyllis, aliisque id genus floribus stravit. & cap. 9. Demetrio singulis anni partibus flores recentes substernebantur, ut in ipsis vestigia poneret.*

ALIA CANDIDIS VELIS) Quid si legas; *ornari candidis velis, aliaque veste preciosa. Vestis nomen late patens, etiam vela ista candida, quæ intellige ex Indica byllo confecta, comprehendit.*

9, 10, 26. **CORONISQVE**) Præsertim ex hedera. Plin. 16, 34, 1. ex Theophrasto scribit *Alexandrum ob varietatem (hederae in illis partibus) in coronato exercitu, victorem ex India rediisse, exemplo Liberi patris.*

TIBICINUM CANTVS) Ne dubita pro tubicinum sic scribere. Hoc enim ad luxum comparatum erat instrumentum; illud à bellicis rebus haud alienum. *Polyænus apud Athenæum 12, 9. scribit tibicinas semper & tibicinas secutos eum in exercitu, ἀλητῆρας ἔχει ἀλητῆρας.* Etiam in hoc triumpho apud Artian. 6, 5, 7. legitur *ὀρχήστους*. Plutarch. cap. 116. *Circumsonabant omnia loca fistulis, tibis &c.*

9, 10, 27. **PARTIS PRÆDÆ**) An parata? quomodo & editi quidam sic sup. 4, 14, 11. Tacit. H. 1, 6, 4. *parata audenti materia.* quia tamen illud eundem prope sensum reddit, loco mouere non sustinuiimus. præsertim cum & auctoritate nitatur maximi poëta Virgil. Eclog. 3, 68.

Partia mea Veneri sunt munera - - -

maximique Historici Sallust. Jugurth. 10, 4. utroque verbo sine discrimine utitur: *neque auro parare queas, officio & fide parimur.*

SEPTEM DIERYM) Totidem & alii, ut Diodor. 17, 106.

9, 10, 28. **QUÆ REBUS FAMAM**) Deprompta ex Sallustii Capitil. 8, 1. indicante Popma.

9, 10, 30. **NEC LUXURIAE CRVDELITAS**) Multis hoc relationibus auctorum ostendi possit: & Gruterus ad Suetonii Calig. cap. 11. iam id demonstrasse ait pluribus exemplis, ad librum 6. Annal. Taciti, capitis quinti extremo. *Quæ annotationes forte cum aliis doctissimi diligentissimique Viri ineditis, vel perierunt militari licentia; vel sub alienis dominis expectant, quid porro fati se maneat. Victimam huius libri voce pro obstat credo fuisse obstabat. Tacit. 15, 35, 1. Eius munus frequentanti Neroni, ne inter voluptates quidem à sceleribus cessabatur. Isdem quippe illis diebus Torquatus Silanus mori adigitur &c. Crudelior adhuc Dracula Moldauus, qui plurimis Turcis palis transfixis, eodem loco conuiuium cum amicis inuit, inter gemitus morientium hilariter epulatus. Munster. Cosmograph. Lib. IV.*

10, 1, 5. **CLEANDRI FVROR**) Vt eodem nomine, ita haud multum dispari fortuna vitæque exitu fuit Cleander Commodi libertus. De quo Lamprid. cap. 7. & Marcellin. 26, 15.

SERVO SVO PELLICEM) Quum maiorem indignioremque iniuriam ne excogitare quidem posset. Graphice describit Iustin. 16, 5, 2. in Clearchi Heraclien-
sis tyrannide: *Ne quid mali afflictis honestissimis domibus deesset, uxores eorum filiasque*

nubere seruis suis, proposita recusantibus morte, compellit &c. additque multas huic dedecori mortem antetulisse.

10, 1, 6. *PRODESSE REIS*) Quomodo Catum liberauit superioris sententia Tiberius apud Tacit. 4, 31, 7. similis opera sibi praestitae memor.

LÆTI RECIDISSE IRAM) Vide Tacit. 6, 3, 5. 6, 4, 1. & 6, 19, 3. quo laetus acceptum sua exempla in consultores recidisse.

10, 1, 7. *MAXIMUM CRIMEN*) Mercurus ad illa Tacit. 2, 50, 2. Casarique connexa adsterio teneretur, ostendit familiare principibus esse, ut omnia peperam facta ad crimen maiestatis trahant. Quamquam hoc loco verissima fuerit vox Alexandri. consentiunt enim scriptores, famam mortis eius, ex periculo apud Mallos Oxydracas spiritus fecisse praefectis eius, ut potestate sua, tanquam rationem non redditori, pro sibi abuterentur.

10, 1, 8. *HOS QUIDEM FINXIT*) Et, quod apud Curtium deest, Arriano 6, 5, 13. teste occidit. Fallitur enim editor Curtii Allobrox, qui ad oram annotavit: *Dat veniam scelerum auctoribus humana censura; sed rexat & opprimis scelerum ministros.* Non dedit veniam Cleandro, Sitalci, Agathonis, Eraconi Alexander, sed omnes interfecit, Raderus. Firmant id reliqui scriptores, licet occisos non nominent. Justin. 12, 10, 8. *Multa deuicta gentes praefectos suos accusauerunt; quos sine respectu amicitiae, Alexander in conspectu legatorum necari iussit.* Diodor. 17, 106. *Cum multos Satraparum & ducum per vim & iniuria potestate abusus cognouisset, meritis illis panas irrogauit.* Plutarch. cap. 118. *Sumpsit de ducibus qui deliquerant supplicium.*

10, 1, 10. *NEARCHVS ET ONES*) Plin. 6, 23, 16. *Festis diebus ibi (apud Susa) agentem Alexandrum inuenerunt septimo mense, postquam digressus ab insularibus Patalis, tertio navigationis. Qui Diodor. 17, 106. cetera concors, urbem maritimam nomine Salmsenens vocat. Reliqui, & praesertim Arrian. in Indicis, quem prolixè hæc omnia exponentem per te leges, ut solet fieri, varie dissentiunt. Qui tamen conciliari non nihil possunt ex eo, quod bis ad Alex. peruenit Nearchus: semel in Gedrosis, iterum Susis.*

10, 1, 11. *INSULAM*) De hac Plin. 6, 23, 3. *Extra osium Indis Chryse & Argyre fertiles metallis ut credo, nam quod aliqui tradidere aureum argenteumque insulatum esse, haud facile crediderim. Periegetes versu 589. plura. Mela 3, 7. Ad Tamum insula est Chryse, ad Gangem Argyre, altera auri soli (ita veteres tradidere) altera argenteae. Raderus. De variis locis ubi aurum reperitur, agit Georg. Agricola de metallis lib. 2. à cuius principio locum hunc Curtii citans accepit de ostio Euphratis, in quo eum falli, satis apparet ex notatis.*

INOPEM EQVORVM) Testatur hæc Maffei in IV. hist. Indic. *In stabulo regio (Goæ primum ab Lusitanis occupata) reperiuntur miliares equi permulti, quos à Perside aduectos (nam India eiusmodi armentis caret) Malabarici, & Canarini, & Narsingæ reges immenso parant precio.* Raderus. Quod negat Indiam equos habere, non solum aliis auctoribus contradicit, sed & nostro 8, 14, 2. 9, 2, 3. & passim.

10, 1, 12. *PLENUM BELLVARVM MARE*) De his Strabo lib. 15. Diodor. 17, 106. Plin. 6, 23, 13. paucis: *Circa has (insulas) hydrae marini vicinum tubiorum adnatantes, seruire classim.* Solinus cap. 55. *Indica maria balenas habent ultra spacia quatuor iugerum &c.* Considerandus hic Arrian. Indic. cap. 5. De bellis hisce & harum iconibus Rondeletius, & alii. Plurima Gesnerus lib. 4. lit. B. & C. in Balanis & Cetis. Raderus. Etiam apud Senec. Suafor. 1. exaggeratur facta belluarum magnitudo.

TRVCI CANTV DETERRITAS) Sebifius malit tuba cantus, & quodam-

quodammodo iuuant Arrian. Indic. 5, 18. quantum capita ferre poterant, acclamasse; tubisque clausisse. & Strabo lib. 15. tubis belluas exterruit. Verum tamen nihil incommodi habet vulgata lectio; sed eo melior est quod non tubam tantum, sed alium quoque clamorem non excludit; quo præter tubam vsos Macedonas, ex scriptoribus constat. Quamquam ne clamori quidem cesserint, sed fragori nauium obuiam venientium. Plin. 9, 3, 2. Sed in mari bellus circa solstitia maxime vitentur. Tunc illi ruunt turbines, tunc imbres, tunc deserta montium iugis procellæ ab imo vertunt maria, pulsataque ex profundo belluas cum fluctibus voluunt (hoc est quod astu secundo eas ferri dixit Curtius) & alias tanta thynnorum multitudinis, et Magni Alexandri classis haud alio modo, quam hostium acie obuia contrarium agmen aduersa fronte direxerit: aliter sparsis non erat euadere: non voce, non sonitu, non ictu, sed fragore terrentur, nec nisi ruina turbantur. thynnus tribuit Plinius, si tamen vitio caret locus; quod alii rectius physteribus.

DE TERRITAS SEQUI CLASSEM) Hoc sine Græcis vix intelligas. Quorum Strabo, tubis belluas exterruit. Illæ undas subeuntes, nauale certamen a puppi mirabantur: verum subitus cessauere. Arrian. Ind. 5, 18. ecce exterrita in profundum sese abdidisse: neque multo post ad puppes emeruisse.

10, 1, 14. **ERYTHRÆ MONUMENTVM**) De loci istius nomine non parum asserat inter auctores. Oaractam vocat Arrian. Indic. 6, 18. Ogyris dicitur Plinio 6, 28. Mela 3, 8. Stephano, & Dionysio το μεγαλην, versus 607. Erastostheni apud Strabon. lib. 16. Tyriana; Nearchus apud eundem Doracta: denique Ptolemao (ουροβηθη) Vorochtha vel Borochtha: unde fortasse mendosum illud Doracta. Nec de certo compertioque loci posui quicquam habent, quod plane liqueat. Nam Ogyrin siue Tyriam atque paulo longius intra sinum Persicum collocari: atque eam inde duobus stadiorum millibus in altum mare, Oceanum scilicet, austrum versus submovent, Καρυγιά & ἑρδρα ἄργος, ut canit Dionysius, extra Carmanæ promontorium: quo, tanquam obice altero, sinus Persicus clauditur. Fullerus Miscell. Sacror. 4, 20.

10, 1, 15. **ADICIEBANT**) Incolæ [immo ipsi, Nearchus & Onesicritus] adiciebant, seu referebant inter alia de hac Insula, in quam lixæ & mercatores traiecerunt, exacte Arrianus Indic. 5, 20. & Ngalam appellatam, Solique sacram fuisse docet, sed fabulosa esse quæ de illa narrentur. Raderus. Quod eo loco de Nereide quadam addit Arrianus, fidem facit, eandem insulam hic intelligi, quæ Philostrato 3, 16. Σάλνεσ vocatur: iidemque centum à continente stadiis abesse dicitur.

10, 1, 17. **ANIMO INFINITA COMPLECTENS**) De his Alexandri molitionibus paullo fusius Arrian. lib. 7. initio. Plutarch. cap. 117. paucissimis: Distulit Arabiam & Africam ambire, atque per columnas Herculis in mare mediterraneum decurrere. Raderus. Apud Diodor. 18, 4. hæc aliaque multa ardua atque magnifica in commentariis eius reperta enarrantur. Belle Lucan. 10, 36.

— — Oceano classes inferre parabas
Exteriore mari, non illi flamma, nec undæ,
Nec ster. lit. Lib. ye, nec Syrius obstitit Ammon,
Istet in occasus, mundi desexa secutus,
Ambissetque polos, Nilumque à fonte bibisset:
Occurrit suprema dies; naturaque solum
Hunc potuit finem vestino ponere regi.

Ita Cæsar apud Plutarch. c. 82. instituebat Parthas bello petere. His subingatis per Hyrcaniam secundam mare Caspium & Caucasum ambire Pontum, atque ita Scythiam inuadere, incursatisque quæ Germaniæ circumiecta sunt, ac Germania ipsa, per Galliam regredi in Italiam, atque hunc committere imperii Romani Oceano unquam circumscripti orbem. Similis Pythi vesania apud Plutarch. cap. 29.

MARITIMA REGIONE) Arabia. Quam nec Persarum, nec Macedonum postea reges, quamvis potentissimi, subigere valuerunt. Diodor. 2, 1. Vide præcipue Arrian. qui vnus plura intelligendo huic libro conferet, quam omnes alii. Eustathius ad Dionys. vers. 995. notat Alexandrum ibi sedem imperii constituere decreuisse. Verum eam non perdomuit, quicquid dicant de thurifera regione, qui apophthegma eius adnotarunt, Leonidæ magnum thuris modum mittentis, vt ea regione subacta. Plutarch. apophth. cap. 36.

CARTHAGINI INFENSVS) Supra 4, 4, 8. Nec ignorabant aut negligebant astutissimi mortalium; sed cum animaduertissent Alexandri ita magnas opes, vt Africæ quoque immineret, vnion ex ciuibus virum acrem, nomine Hamilcarem Rhodinum, iusserunt simulato exilio ire ad regem, omnique studio in amicitiam eius peruenire: qua is positus, consilia eius nota ciuibus suis faciebat. Frontin. 1, 2, 3. Iustin. 21, 6, 1. Confer Augustin. Tom. II. pag. 772. C. 773. D. & Cedrenum pag. 385.

CVR SVM GADIS DIRIGEKE) Quin & eo venisse, etiam in Britanniam & Orcadas, scripsit Cedrenus, reprehensus eo nomine à Camdeno in Britannia cap. de Britannorum moribus.

COLVMNAS HERCVLIS) Mira de his columnis, sed incerta. nam alii pro columnis promontoria ponunt, alii montes, alii statuas Herculis, alii turres, alii columnas æreas octo cubitorum: alii freti claustra, alii Gades, alii etiam quippiam ultra Gades situm. Nonnulli pro columnis habent Calpen, & Abilam, qui est mons ex aduerso Calpæ in Africa, quem Eratosthenes ait situm esse in Metagonis Numidica gente. Strabo lib. 3. de Gadibus & columnis copiosissime disputat, quem lector ipse, si placuerit, videbit. locus enim est prolixior, quam vt huc transferatur. Interim Melam 2, 6. Solin. cap. 26. Philostrat. 11, 97. Nostrum Marianam de rebus Hisp. Periegetem, & ad illum Eustathium, Pindarum in Pythiis, Isthmiis & Nemeis inspice. Nam quæ à Strabone & Eustathio ex Pindaro laudantur, hodie non apparent. Raderus. Nontemere autem de columnis Herculis mentionem injicit, sed designans, quod iam aliquoties dixit Alexandrum cupuisse expeditione ultra terminus Bæchi & Herculis progredi: vt de hoc ipso eius consilio iudicat Plutarchus de fort. Rom. cap. 26.

10, 1, 18. *IBERIAM*) Varias Hispaniæ appellationes vide apud Merulam in Cosmographia.

ITALIÆQVE ORAM) Plutarch. ibidem: Ego vero etiam Alexandri Magni mortem in parte felicitatis Romanæ pono, nisi magnis successibus & rebus clarissime gestis, insuperabili confidentia & elatione animi, qui stelle instar ab ortu Solis in occasum transiliebat: ac iam in Italiam fulgorem armorum iaciebat &c. Liu. autem 9, 17, 10. sentit si in Italiam transmisisset Alexander, Romanos non fuisse superaturum.

10, 1, 19. *THAPSACVM*) Ita legendum vidit ex Strabone lib. 10. & Arriano 2, 3, 7. Glareanus. Nec vllam dubitationem relinquit Plutarch. c. 117. Sed & Sabellicus idem sensit: quamquam ibi forte transpositis literis Thapsacum legatur.

SEPTIREMES OMNES ESSE) Vltimam vocem expungit Rutgerf. Var. Lect. 3, 4.

CYPRIORVM REGIBVS) Ammian. 14, 27. Tanta autem tanque multiplici fertilitate abundat verum omnium eadem Cyprus, vt nullius externi indigens adminiculi, indigenis viribus, à fundamento ipso carinæ, ad supremas vsque carbasos ædificet onerariam nauem, omnibusque armanentis instructam mari committat.

10, 1, 20. *PHILIPPVM PRÆFECTVM*) Rcor eundem olim Thessalorum equitatu præfuisse ad Arbela Balacro natum, de quo etiam Diodor. 17, 57. Ra-

Comment. in Curtium. lib. 10. c. 1. n. 22. 24. 26. 27. 30. 31. 32. 35.

57. Raderus. Quæ erroris conuincit Arrian. 5, 2, 2. Philippo Machata F. præfide illius regionis confuuto.

10, 1, 22. *PASARGADAS*) Sagara legere Sabellicus, & Cælius L. A. 15, 9. corrupto vti exemplari, vt apparet.

10, 1, 24. *SED ETIAM AMICIS*) Sic apud Ioseph. 16, 2. Agrippa ab Herode vna cum amicis maximis honoratur muneribus.

TALENTVM QVATVOR MILLIA) Vix credibiles opes vnius Satrapæ. mox n. 34. Bagoas rem exaggerans, vt suspicari licet, ait tria millia talentum condita esse cum Cyro. Vultque illa ab Orsine sublata; atque hunc hominem prædiuitem factum. Quod consideranti vtique videbitur falso aucta 4000 talentorum summa. præsertim cum adiciat multa alia dona preciosissima, veroque simile sit, non omnia largitum esse, sed sibi quædam retinuisse. Regias igitur opes possederit: quod vix concedas. & si concedas, vtique non pertendas eo fuisse deuenturum, vt munificentia Alexandrum supergrederetur. At huius mille talenta Taxili dono data, quanta non admiratione modo, sed etiam inuidia profecuti sunt amici? Vide supra 8, 12, 17.

10, 1, 25. *OBSEQVIO CORPORIS*) Quam scelestè deperiret propudium illud hominis ex Dicaercho apud Athenæum 13, 8 & Plutarcho cap. 116. constat. Non omnino dissimilis est vespasia L. Quintii, qui itidem in scortis sui gratiam nobilem barbarum occidit. Auctor Liu. 39, 42, 9. & Plutarch. Catone Mai. cap. 32. Sed quid ibi animaduerto monstri? De Catone censore lego: *Allegi in senatum collegam & amicum L. Valerium Flaccum.* Quid? ergo Flaccus censor erat, senator non erat? Ne dubita scribere: *Principem senatus legi* &c. & in textu: *προξενος μὲν ὄν ἡ κριτικὴ τῆς ἀρχῆς τῆς συνέξεως* &c. fuerat *προξενος*, vna literula temere inculcata cas excidit turbas. Correctionis huius quem meliorem dabo prædem vademque ipso Plutarcho? In Æmilio cap. 65. τῆς ἢ βουλῆς προξενος μὲν Μυρξοῦ Αἰμιλίου Λίπιδου, ἡδὲ Πρακίτιος καὶ Περικλίου τῶν τῆς πλὴν προξενίας, vbi simul explicatam vides eam phrasin.

10, 1, 27. *ADSTRUXIT*) Negat Acidalius verbum *adstruere* reperiri pro subornare, submittere vel si inueniatur, rectius tamen scribi *instruxit*, existimat. Ego etiam libentius ad crimina verbum struendi retulerim, si exemplaria patiantur: *Nam per genes e. l. falsis criminibus struclis (monitos sum d. e. d. q. ipse inuissit) interim &c.* sed nihil assecuro.

10, 1, 30. *SEPVLCHRVM CYRI*) De Sepulchro Cyri, quidque in eo repertum & lectum sit præter Curtium docent Strabo lib. 15. Arrian. 6, 5, 13. Plutarch. cap. 118. quos citat & confert Briffonius lib. 1. Forte ex hoc facto nata fabula, Kainan magni regis prioris mundi sepulchrum Alexandro M. in India monstratum fuisse: quod ex Iuchasin refert Schickardus in Tarich pag. 25.

10, 1, 31. *AVRO ARGENTOQVE REPLETVM*) Morem fuisse apud varias gentes tumulis inferendi thesauros ostendit Rosinus antiq. Rom. 6, 31.

10, 1, 32. *CORONA AVREA*) Sic etiam Achilles monumentum coronauit, & Hephæstion Patrocli. Ælian. hist. var. 12, 7. Eundem postea honorem ipse consecutus ab Augusto. adi Sueton. in vita 18, 1. & Caracallo apud Herodian. 4, 15.

10, 1, 35. *QVOD IMPVNE HABERE*) *Ὁ πομπὴ κλέψας, ἀλίφα δὲς ἐκφύεσαι.* Lampridius in Alex. Seuero cap. 18. Idem sentus in his Liuianis 1, 17, 9. offerendum vitro rati quod amissuri erant. & 6, 17, 9. restiturosque carcerem minabantur: quum remisso, id quod erepturi erant, ex Sivo Manlius vinculis liberatur. Pulchra res & interdum utilis, quæ seruare non possis, donasse potius videri, quam perdidisse. Hime-

Himerius apud Photium ubi Demosthenem inducit de reuocando Æschine consultan-
tem: *Cum utrumque acerbum sit, & edictum sponte soluere, & hæc sustinere præter volun-
tatem ex mandato: minus malum existimauit sponte soluere, quam iniuste tolerare.*

10, 1, 37. SUPPLICIO INSONTIS) Arrian. 6, 5, 20. non excusat
Orsinis innocentiam. Plutarch. c. 118. à Macedone quodam apertum ait sepulchrum:
Hinc, inquit, cum Cyri conditorium aperit comperisset, interfecit auctorem, quamuis Pel-
læus esset non ex obscurissimis, qui id admiserat, Polymachus nomine. Raderus. Apud
Strab. culpa confertur in prædones ignotos.

REGNASSE FEMINAS) Arniseus de republ. 2, 12, 1. plura domi-
nationum muliebrium exempla adducit. Tunge quæ de Amazonibus notata sunt sup.
ad 6, 5, 24. Addit olim regnasse feminas: at si Arriano 1, 7, 25. credimus, Alexandri tem-
pore vsitatum erat in Asia, iam inde à Semiramide, ut & virorum uxores regnarent.

NOVVM EST REGNARE CASTRATVM) Imo secundum
Plin. 13, 4. nihil noui: *Clavissime omnium palmæ, quas regias appellauerunt ab honore,
quoniam regibus tantum Persidis seruabantur, Babylone nata vno in horto Bagon. ita enim
vocant spadones: qui apud eos etiam regnauerunt.* Intelligit, opinor, cum qui Dario re-
gnum dedit sup. 6, 3, 12.

10, 1, 40. RES SECVNDÆ) Vide Gruteri discurs. in Tacit. cap.
quinto.

10, 1, 41. REGNA REDVXERAT) Vulgati ante Modium regnare
dixerat. Acidalius corrigit regnare didicerat: ut sit acerba irritio, in contrarium acci-
pienda. Summæ antea moderationis rex, & vere rex, victor tandem rex esse didice-
rat, quasi id vero regium, non ex æquo & iure agere, sed pro sua aut aliorum libidi-
ne grassari. Addit deinde aliam coniecturam regnari didicerat. quasi dicebat hostibus
victis ipsum victum regnatumque fuisse *ut ad scorti arbitrium aliis regna daret, aliis
adimeret vitam.* At hanc correctionem respuit Raderus, illam sinceram & germanam
scripturam arbitratur. Ego potius miror Acidalius, quo fuit acumine, non vidisse
legendum, *hostibus victis regna reddiderat.* Notum de Porō: sed & aliorum exempla
suggeret Arrianus.

10, 1, 43. LITERAS ACCIPIT) Vulgo, *litteras à Cæno accipit.* Ad
quod Raderus, à quo Cæno nonne Cœnum 9, 3, 21. extulimus? Dicam quod sen-
tio. Hæc Curtii verba *Hisdem fere diebus &c.* vsque ad illa *Igitur XXX. navibus Sin-
num &c.* esse loco mota, & ad initium sexti libri quod ibi desideratur reuocanda. Sub
illud enim tempus hæc à Zopyrione gesta Iustinus 12, 1, 4. docet. Itaque pro Cæno, hic
lego Antipatro, & pro India (dum ipse Indiam subigit) Asia recipienda: quæ vox in
aliis codicibus hic desideratur apud Curtium, scribiturque tantum de rebus in Europa
gestis, ut Asia pro India sit reponenda. Hæc certa meo animo coniectura est. Rade-
rus. Mihi præter insignem violentiam, nihil habere videtur certi. Ut enim patiamur
ex Cæno Antipatrum, ex India Asiam, ex decimo libro sextum fieri; vnicum quo
omnia ista quomodocumque niti videntur argumentum, valde lubricum est. Quippe
Iustinus multa alio tempore gesta refert, ac Curtius. verbi gratia, cum primum Persi-
dia patrum traherent; at secundum Curtium 10, 4, 8. diu postea id euenit. Ergo se-
cutus Mss. Editorumque nonnullos importuna duo verba à Cæno eliminaui: quo fa-
cto tota ratio loci huius constare potest.

10, 1, 45. SEVTHES) Hanc aliasque lacunas DEO volente, supplē-
mentum nostrum farciat.